

ШУМЕНСКИ Културен

Независим вестник за информация, стопанство и политика. — Редактира комитетът.
Излиза: Вторник и Сбота. — Публикации: 2 лв. кв. см. — Приставски 1 лв. на дума. — Абонамент: 80 лв. годишно.

Д-р Стойно Поповъ.

Бюрократизъмъ.

За всеобщия поплакъ отъ това, че въ нашия общественостроителен живот работителите не отиватъ добре, допринася твърде много и бюрократизмът по градове и села.

Всѣки, който е влизалъ въ сѣприкосновение съ висшия и нишъ персоналъ въ държавни или общински учреждения, не е можалъ да не се натъкне на случаи, които характеризиратъ твърде зле нашия бюрократизъмъ и излагатъ твърде много държавния ни механизъмъ.

На първо мѣсто нашата бюрократия въ голѣмата си част е крайно невежлива въ отношенията си съ българските граждани, а нерѣдко дори тя е груба и нахална.

Това въ голѣма степен се дължи на обстоятелството, че българинътъ, облеченъ веднѣжъ въ малка или голѣма власт, има слабостта да си въобрази, какво той стои надъ обикновенитъ, необлечени въ никаква власт граждани и че трѣбва да ги накара да почувстватъ това, т. е. да разбератъ, че той, макаръ и падаръ, има власт и може да властвува.

Затова твърде чести и обикновени сж случаитъ у насъ: щото голѣми и малки бюро, крати да посрещатъ въ канцелариитъ си заинтересованитъ граждани крайно надменно и нахално, а понѣкога и да имъ сочатъ вратата, сѣкашъ тѣзи канцеларии сж бащини имъ, получени съ тапия.

Обаче най-забавното е това, че всички тия бюрократически плѣхове непрестанно се биятъ въ гърдитъ и разпиратъ, какво работата била голѣма и службата не имъ оставяла свободно време, а въ сжщностъ никога никакъвъ планъ и никаква експедитивностъ не е сжществувала и не сжществувала въ тѣхната работа и въ отправлението на повѣрената имъ служба. Обикновено бюрократата е отрупанъ съ книги и преписки, той е началникъ на учреждение, непрестанно издава заповѣди и наредби — и все безъ полза.

На въпроса: защо това е така, отговорътъ е единъ: защото нашата бюрократия е опартизанена и ленива, защото у нея нѣма духъ, творчество и чувство на уважение къмъ обикновеното, необлеченъ въ власт гражданство.

За да се уверите въ това, надзърнете въ което щете наше учреждение. Вие ще констатирайте една апатия, една книжност и безсистемност, които застрашаватъ да наложатъ отпечатъка си върху цѣлия държавенъ механизъмъ. Така е въ полицейскитъ учреждения, кждето биятъ и тормозятъ безъ нужда и безъ полза; така е и въ сѣдилищата окръжни и апелативни, кждето нѣкои председатели съ своята нервност, грубост и неактивност непрестанно създаватъ условия за безредие и недоволство; така е въ селскитъ общини, кждето кметове и секр. бирници само партизанствуватъ; така е въ другитъ учреждения! така е и въ самитъ министерства, кждето разни частни секретари, депутати и „телефончета“ редятъ по комшийски много работи, разстройватъ много служби и рушатъ държавата.

Самиятъ парламентъ, съ месечната заплата на депутатитъ, която, вмѣсто да се премахне, се затвърди, е на пътъ да се бюрократизира.

Навсѣкжде бюрократизъмъ; навсѣкжде властогонство и службогонство, навсѣкжде невежливост, грубост, нахалство и надменностъ отъ страна на ония, които сж повикани да служатъ на народъ и държавата.

Дошло е време на този злокачественъ бюрократизъмъ да се турне край. Дошло е време службата на народъ и държавата да се издигне до степенъта на едно скромно свещенодействие и самопожертвуване.

Нека веднѣжъ за винаги се разбере, че както на всѣкжде въ живота, така и въ общото държавно управление на първо мѣсто сж необходими духъ, разумъ и творчество.

ХРОНИКА

Честта на земеделската политика е спасена. Високитъ ученически такси се наложиха съ отстраняването на повече отъ 300 ученици. Може още 10 пѣти по толкова да се отстранятъ. Така е, когато се издаватъ заповѣди отъ министерската маса безъ огледъ на тѣхното практическо приложение. Това най-добре изпита народ. представителъ г. Капитановъ, защото отъ една седмица предъ неговото писалище се устройватъ форменни протестни митинги.

И, вмѣсто да се опомнятъ, ето вчера чухме нова полицейска заповѣдъ. Ще арестуватъ отстраненитъ ученици като смутители на реда.

„Кога жената изневѣрва на мъжа си.“ Психологичната проблема поставена за прѣвъ пътъ на екрана въ монументалния ориенталски филмъ „Плѣнницата на Махараджата“ който филмъ Театъръ „Одеонъ“ ще представи тия дни.

Вѣлю Тоневъ, отъ с. Кочевъ, сега надзирателъ горски въ гр. Преславъ, преоблеченъ е ходилъ на конгреса на Гичевиститъ, безъ да е билъ опълномощенъ отъ младежката група въ селото. Младежитъ земеделци питатъ, кого е представлявалъ на конгреса?

Всѣки добъръ пушачъ знае че отъ най-хубави южно-български тютюни, цигари III кач. има само „КАРТЕЛА“.

Шум. гр. Общински театъръ въ сбота на 2 того изнесе за втори пътъ съ голѣмъ успѣхъ пиесата „Боряна“.

Вчера следъ обѣдъ родителитъ и настойниците на отстраненитъ ученици имаха събрание въ чит. „Арх. Михаилъ“ на което сж протестирали противъ жестокото и несправедливо наказание и сж натоварили народнитъ ни представители да действуватъ за възвръщането на всички ученици. Въ връзка съ това още снѣсци замина за София г. Капитановъ.

Дежурна аптека презъ седмицата Риза Ахмедовъ.

Цигаритъ въ бѣлитъ и желти кутии „КАРТЕЛЪ“ III. качество, биятъ и горнитъ качества на други фабрики.

На 6 м. м. станалъ общ. изборъ въ с. Смѣдово, Преславско. Сжщия денъ по обѣдъ въ селото е пристигналъ г. Т. Ст. Лазаровъ, който следъ кратко време влиза въ бакалницата на Тошо Джанковъ. Незабавно следъ него алѣзалъ и стражара Вълчанъ Петровъ, отъ с. Им-

444

6 Декемврий
1932 год.
ШУМЕНЪ.

Год. VII.

Броятъ 1 лв.

Кината днесъ и утре

ВОЕННОТО
Ангелътъ на Монмартръ

ОДЕОНЪ

Винаги готови

ГОЛѢМЪ СЮРПРИЗЪ

Ви пригответи

Дрѣхарницата Синто Фаржи & С-не

при аптеката „Кършевъ“.

съ елегантнитъ си дамски МАНТА
мжжки БАЛТОНИ, КОСТЮМИ и
ДЕТСКИ ДРЕХИ. — Цени износни.

ПО СЛУЧАЙ ЗИМНИЯ СЕЗОНЪ

Елегантната ДАМА носи само

БОТУШКИ и ШИШОНИ

отъ магазина „ОДЕОНЪ“.

Продава се двуетажна КЖЩА

съ дюкянъ, три стии и сийвантъ

съ електрическа и водна инсталации

на улица „ЛЮБЕНЪ КАРАВЕЛОВЪ“ № 467.

всичко съ 70 квадратни метра.

Споразумение съ РАДУШЪ НИКОЛОВЪ

Гостилница „Прѣслава“ — Куширъ.

Домакинство при Щаба на 4-й Пехотенъ Полкъ — гр. Шуменъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1210.

гр. Шуменъ 3 декемврий 1932 година.

Домакинството при Щаба на 4-й пех. полкъ обявява на интересуициитъ се, че на 10 декемврий 1932 година отъ 9 до 11 часа предъ пладне на пазаря за добитѣкъ въ гр. Шуменъ ще се извърши продажба съ явно наддаване на една бракувана кобила съ първоначална оценка 300 лева.

Кобилата може да се види всѣки присѣственъ денъ въ частта — Домакинството на полка (бивша 4 а Ингенданска рота). Предаването ѝ ще стане следъ утвърдението на тържния протоколъ.

Залогъ за правоучастие въ търга се иска 10% отъ първоначалната оценка. Закона за Бюджета, Отчетността и Предприятитата е задължителенъ за конкурентитъ.

Всички разноски за публикация, гербъ и други сж за смѣтка на купувача.

Отъ домакинството на полка.

ренчево, който настрѣхналъ като зеръ съ дигната нагоре ръжка, въ която държалъ бичъ, извикалъ на Лазаровъ: „Въ името на закона сте арестуванъ“ и го задърпалъ къмъ участъка, кждето му съставилъ актъ. Озвѣрения и грубъ полицейскъ е даденъ подъ сѣдъ заради превишаване на правата си, съ което е накарналъ гражданското достоинство на безпричинно арестуванитъ.

Въ недѣля на 4 того Военната музика на 7 пех. дружина даде въ театъръ „Одеонъ“ своя прѣвъ популяренъ концертъ подъ диригентството на новия си кавалникъ г. П. Стефановъ. Това бѣ новостъ за нашия градъ и музикалната публика се стече масово. Чувствуваха се едно подмладяване на музиката ни и публиката съ аплодисменти по сръщаше и изпращаше енергичния г. Стефановъ. Желаетелно е, тия популярни концерти да станатъ система.

тено е, тия популярни концерти да станатъ система.

„КАРТЕЛА“ има най-големъ стокъ отъ отлежали южно-български тютюни, затова дава и винаги еднакви цигари, отъ които не се кашли.

Пиятъ ни отъ с. Кочевъ, Преславско:

Преди около 15 месеца кмета на с. Кочевъ Петъръ Вѣлевъ, заедно съ братята си Тони и Ангелъ Вѣлеви ме биха сръдъ селото, защото искаха отъ Вѣлю Тоневъ, синъ на единъ отъ братята Вѣлеви печата на мл. земл. група, тѣй като той бѣше го обсебилъ. Пододохъ незабавно заявление до Преславския ок. началникъ, обаче той и до сега не е обърналъ внима-

Дава се подъ наемъ
масивенъ ДЮКЯНЪ
на улица „Славянска — Варшава“ № 755
срещу 7-а Прѣславска дружина.

Удобенъ за всѣкакви цѣли и питейно заведение.

Споразумение: Юрданъ Т. Кожухаровъ.

РАБОТНИЧЕСКИ ФОНДОВИ МАРКИ се
продаватъ въ агенция „КУРИЕРЪ“.

ВОЕННОТО КИНО Отъ днесъ до сръда представя филма „Ангелътъ на Монмартръ“
съ участието на любимката на Шуменци СУЗИ ВЕРНОНЪ.

СРЪДА ДНЕВНО 4 часа — ВЕЧЕРНО въ 8 1/2 часа.

ние. Подадох второ заявление срещу Кожка Мехмедъ, който ми беше окосил незаконно един метър просо. Както по първото заявление, така и по второто до сега нищо не е направено. Питамъ г-на окол. началникъ, на какво отговори не дава ходъ на заявленията ми или за него приятелството му съ бламирация вече иметъ Т. Вълевъ е по-сжпо отъ законитъ въ страната? До кога ще продължава това му бездействие?

Матю Димовъ.

Всички работодатели, които до сега бяха принудени да ходятъ въ Нар. Банка и при редъ формалности да си купуватъ фондови марки — работнически, сега се освобождаватъ отъ това, защото въ всъко време и безъ всъкакви формалности могатъ да си ги набавятъ отъ агенция „Курьеръ“.

Пропадналъ или измаментъ.

Въ бр. 32 отъ 30 ноември т. г. „Шум. вест“ дава резултата отъ изборитъ за търговската камара на 27. XI. т. г. Между кандидатитъ се съобщава, че А. Спировъ пропадна, понеже бивалъ заличаванъ. Да, вѣрно е, че съмъ заличаванъ тукъ въ 4 бюлетини отъ 75 дадени такива. Отъ редъ години при тия избори при други кандидати Шуменъ е давалъ 15—20—32 гл. За пръвъ пътъ т. г. при моята кандидатура безъ никаква агитация даде горнитъ гласове и още толкова се върнаха по нѣмне имената имъ въ списъцитъ. Имаше нѣколко разколника начело съ всеизвестния—рѣдкото (курешката)—ходилъ по дюкянитъ и цѣлъ денъ седя предъ секцията да ме заличава, но никой не му се подалъ о свенъ горнитъ 4 души, които влизатъ въ нашето движение

да имъ служи за параванъ. Разградъ, Кеманларъ, Провадия, Н.-Пазаръ, Преславъ — тържествено обещаха съ писма, телеграми подписи и комитети, че сж съгласни съ насъ, за което свои бюлетини ни пратиха.

Ако при избора сж измѣнили на дадената си занаятч. дума отъ името на комитетитъ си, това значи измама, падение, подлостъ, подобно на нашитъ съюзници презъ време на балканската война, а не провала. Ние работимъ тукъ особено неискрено безъ да познаваме другитъ кандидати или запаснитъ. Ако тѣ сж работили задкулистно провалата, падението е тѣхно. Азъ благодарна из Шуменъ, Н.-Пазаръ и Преславъ, въ че ме цени и подкрепя, а жалко е за Провадийци и Разградци, че не познаватъ най-обикновенитъ закони и зачеркваха действителния, безъ да пишатъ другъ вмѣсто него, предполагайки, че ще влѣзе подгласника. Отъ асичко изложено до тукъ нека гражданството прецени и разбере правата страна.

А. Спировъ.

Разенъ говечъ сж цигаритъ на „КАРТЕЛАНИ. КАЧЕСТВО“ въ луксозни желти и бѣли кути, защото сж приготвени отъ всички видове най-хубави южно-български тютюни, съ каквито разполага само „КАРТЕЛА“.

Платете си абонамента

Всѣки вторникъ и сжбота четете „Шум. Курьеръ“

Възпитание и образование

*

Ако образованието може да се наподои на даванетоъ тази или онази кристалографическа форма на единъ природенъ алмаръ, то възпитанието може да се сравни на отшлифоването на различнитъ стени на тая форма. Както едното сжшо тѣй и другото могатъ да бждатъ неправилни и непълни, но никой не може да отрече, че тѣ трѣбва да върватъ ржка за ржка. Единъ отшлифованъ алмазъ както е намѣренъ въ природата безъ да му е даденъ съответната форма прилича на единъ възпитанъ съ маниери човѣкъ но безъ образование сжшо тѣй единъ алмазъ комуто е дадена нѣкаква кристалографическа форма безъ стенитъ му да сж отшлифовани както трѣбва, прилича на човѣка образованъ но безъ никакво възпитание. Възпитанието за сѣга нравствената страна на човѣка, то го прави добъръ, милосърденъ, честенъ, съвестенъ, общителенъ, учтивъ изобщо добродѣтеленъ, а образованието му дава познание по различнитъ отрасли на науката. Може да имаме учени мошеници и невежи благодѣтели. А цѣльта на истинското образование е да съчетае даванетоъ на познания съ облагородяването на личността. Лжжатъ се ония които мислятъ, че образованието, печеленето на научни познания само по себе си облагородявало, както и ония, които мислятъ, че чрезъ облагородяването и изцигането на личността по пжтя на любовта се откривали въ нея и съкровищата на познанието. Нищо подобно, ние сме виждали любвеобилни до видияване сжщество безъ капка научна и обществена стойностъ и високо образовани мошеници и народни предници. Ето защо ний считаме за дефектна всѣка образователна система, която изключ-

ва възпитанието и обратно—всѣка възпитателна система, която изключва образованието. Кѣмъ първитъ може да се причисли съвременната наша система, а кѣмъ вторитъ изживѣлата въка си отдавна схоластика, която за съжаление все още намира привърженици въ нѣкои среди.

Пишущия тия редове си спомня за ученическитъ стачки, наречени тогава бунтове, презъ първитъ 10 год. следъ освобождението ни, по после презъ времето когато самъ той е билъ ученикъ и студентъ и е печаленъ очевидецъ на всичко онова което и днесъ още става въ нашитъ училища.

Това всичко показва, че нашето училище страда отъ една хроническа болестъ, за излѣкуването на която сж, може би, необходими, не палиативи, а радикални мѣрки по нашему съ присъединението кѣмъ нашата образователна система и възпитателния елементъ и то въ доза, ако не по-голяма отъ образователната, то поне равна на нея. Само тогава ще могатъ да се избѣгнатъ постояннитъ недоразумения между учители и ученици израждащи се често въ стачки, само тогава нѣма да чуваме вече учители-убийства и отцеубийства, каквито напоследѣкъ не сж редки въ нашия животъ.

Родители, учители, общественици и мѣродапци трѣбва да си подадатъ ржки и спасятъ издѣнкитъ на обществото и бждашитъ поколения, за да имаме право да считаме че сме изпълнили дълга си и кѣмъ народъ, и кѣмъ обществото, и кѣмъ държавата, и кѣмъ самитъ бждещи наши поколения.

НОВИНИ ОТЪ ВСѢКЪДЕ

— Въ северна Африка има грамадно число скакалци, които сж истинско зло за население.

нието. Една френска компания е купила правото върху скакалци и е почнала вече да лови тия скакалци и да преработи тѣхъ сапунъ.

— Презъ м. октомврий т. г. въ френското съкровище сж постипили 1107 милиона франка по-малко отколкото презъ сжщия месецъ миналата година.

— Презъ идния м. февруарий италианския кралъ ще направи пжтешествие до Египетъ.

— Въ Германия надъ Рейнъ е построенъ новъ мостъ дългъ 274 метра.

— Японцитъ сж успѣли извадятъ отъ морето богатата съкровищница на потопения презъ руско-японската война руски крайцеръ „Петропавловски“.

— Въ Берлинъ е откритъ новъ фонтанъ — паметникъ който струва 400,000 марки.

— Въ Берлинъ има 379 на.

— Въ германскитъ основни училища презъ тоя месецъ и ма всѣкидневно о сребенъ часъ, презъ който дѣта се съветватъ съ учителитъ си, какво да подарятъ на Коледа на родителитъ си. Презъ тоя часъ дащата подъ ръководството на учителитъ собственоръчно изработватъ подарѣци съ които ще изнесатъ да родителитъ си.

— Презъ 1930—31 год. въоръжения сж похарчени следнитъ суми: Англия 535 милиона долара, Франция 455.3 милиона долара, Италия 288.3 мил. долара, Япония 242.1 мил. дол., Съединенитъ щати 727.7 мил. дол., Русия 579.4 мил. долара.

— Презъ м. ноемврий т. г. свѣтътъ празнува 300 годишнината отъ рождението на фелоссофа Барухъ Спиноза.

Кнутъ Хамсунъ.

Александъръ и Леонарда.

(Продължение отъ брой 143)

Така мирно си стояли тѣ въ стария сандѣкъ, като че ли никога не сж ги пипали.

— Това пакъ ти си направилъ, — казала Леонарда на циганина.

— Не, не съмъ направилъ азъ това, — отговорилъ той и пакъ отказалъ, макаръ да нѣмало нужда отъ това.

Столарятъ Конрадъ дълго останалъ у дома на Леонарда и тя му сварила кафе и го угощавала. Но до тукъ циганинътъ се задоволил да каже „фу“, и плюлъ въ котела. Той почакалъ столаря, когато той излѣзълъ.

Пакъ тия двамъ човѣка се измѣрили единъ другъ и у Александра имало ножъ.

— Ненужно е това, „циганино“, казалъ Конрадъ. Тя сега ми даде дума.

Тукъ избухнали като огънь очитъ на Александра и той хваналъ ножа. Но столаря скочилъ въ своята лодка и отплувалъ и когато се отдалечилъ на нѣколко сажена, той завикалъ, че ще даде подъ сѣдъ него, брадѣгата.

Днитъ минавали.

Старикътъ Александъръ „Щепа“ се върналъ съ лодката си и искалъ да вземе сина си; но младиятъ Александъръ се отказалъ и поискалъ да си отслужи стока. И така наговорилъ баща си, че може много нѣщо да откриде отъ двора, че лодката на циганина заминала безъ него.

А младиятъ Александъръ

казалъ на Леонарда:

— Лястовичкитъ прилетѣха. Не е ли време да слѣземъ съ тебе въ избата да ми покажешъ кои бѣвчи и чобури да приготвя за риболова презъ лѣтото?

Тя, очевидно, все още не знаела съ кого има работа. Тя направила насмѣшливо лице и отговорила.

— Какъ да се реша.

Но насмѣшливо лице тя не направила много нарочно. И двусмисленитъ му думи не така й се харесали, както порано. Тя видѣла, че любовта му съ днитъ се усилва.

Щомъ влѣзли въ избата. Александъръ веднага я хваналъ и държалъ я, и цѣлувалъ я по устата много, много пжти.

— Ти съвсемъ си се побъркалъ—казала тя и се откъснала отъ пригърдитъ му, червена и задъхваща се.

— Какво пъкъ, да заминавамъ ли днесъ?—попиталъ той И съвсемъ, съвсемъ умерената Леонарда отговорила тоя пжтъ:

— Това ще зависи отъ понататъшното ти държание.

— Никога вече нѣма да правя това—казалъ той.

Той не сдържалъ думитъ си. Той лжелъ непрестанно и не я пускалъ съ своитъ ласки.

И трѣбвало да настжи денътъ, когато сърдцето на Леонарда започнало да се склонява кѣмъ тъмнокожия езичникъ. Той решително нищо не добилъ първитъ недѣли; но четвъртата недѣла нейнитъ очи станали тъмни и нѣжни. И това било тогава, когато се появявали пѣпки по дърветата,

презъ безумно свѣтлитъ Норландски нощи. Най-сетне тя започнала да ходи на торфеното благо и слизала да обѣдва съ него въ ямата, макаръ тя стлично да могла да остане на края й, както постъпвала преди. Но тя искала да бжде все по-близо до него.

Майката гинѣла отъ ревностъ и правѣла всичко възможно за да остане преимуществото на столаря. И Леонарда отговорила, че така и ще бжде. Но самата тя ходѣла въ нѣкакво сладко опияние и чувствувала нѣщо друго. Този бродѣга Александъръ стоялъ на блатото, копалъ торфъ и тя слизала при него и за нея били младостта му, красотата му. Идвали дни, когато съвсемъ забравяли столаря Конрадъ и това съвсемъ не били печални дни.

По-късно, презъ лѣтото, отъ риболовътъ се върналъ дома хазаинътъ съ синоветъ си, започнала сѣдбата и Александъръ помагалъ въ работата. А кѣмъ Ивановъ денъ той трѣбвало да си замине. Станало все по трудно да се срещатъ тайно съ Леонарда, защото братята я пазѣли и всички подкрепяли столаря Конрадъ. И така прихотлива е любовта, че тя се пресища, когато й е много добре; младиятъ циганинъ започналъ да дотѣга на Леонарда. Тя се приготвяла за свадбата съ Конрада.

Александъръ казалъ:

— Първиятъ пжтъ, когато столаря се покаже тукъ, ще го убия.

Но той дотѣгналъ на Леонарда и тя пакъ му отговори-

ла насмѣшливо:

— Така, така. А какво ще направишъ втория пжтъ?

На Ивановъ денъ у дома на столаря се събирали да танцуватъ и Леонарда трѣбвало да отиде тамъ да танцува. Тая вечеръ и Александъръ свършвалъ своята служба.

Леонарда казала на Александъръ:

— Превози ме на другата страна преди да си идешъ.

— Кжде ще отидешъ? попиталъ той.

— Това на е твоя работа—възрадила тя.

Александъръ събралъ багажа си. Свързалъ го въ бохча и казалъ:

— Азъ съмъ готовъ.

Тѣ отишли при рѣката и седнали въ лодката. Водата на Г л и м а силно била придошла, ледътъ се чупѣлъ и опасно било да се преплува презъ нея.

Александъръ гребѣлъ и казалъ:

— Значи ти ще се омжишъ за него?

— Да — отговорила тя.

— Азъ не съмъ ти откривалъ предметитъ—казалъ той пакъ.—Майка ти ги открива.

Тя го гледала неподвижно въ продължение на цѣла минута и сетне извикала:

— Какво говоришъ?

— Тя искаше да ни скара. Но азъ се досѣгахъ кжде е скрила предметитъ ти и ги откривахъ за да ти ги повърна.

— Ти лжешъ и лжешъ—отговорила Леонарда и не му повѣрвала.

Циганинътъ гребѣлъ все по-невнимателно и не виждалъ кжде гребе.

— Азъ не съмъ ти причинилъ никакво зло—казалъ той най-сетне.—Азъ бихъ могълъ да стана порядъченъ човѣкъ ако ти би поискала.

— А менъ какво ми влияе въ работата—възразила тя въ душата и имало единично желанието за кавга. — Кжде гребешъ? Нолитаме на камъкъ.

Но той оставилъ лодката и течението.

Тогава тя високо заповѣряла горнитъ думи.

Той замахналъ силно съ веселата като да изпълни волята й и счупилъ едного весло.

За тѣхъ нѣмало спасение.

— Ти нарочно направи това—казала тя, за пръвъ пжтъ като почувствувала страхъ.

Той възразилъ:

— Да. Ти не ще излѣзешъ жива на брѣга.

Следъ единъ мигъ се раздалъ ужасенъ викъ, лодката налетѣла на скала и носътъ й се разбилъ на парчета. Въ сжщия мигъ циганинътъ скочилъ на камъка. Той видѣлъ какъ се завъртѣла нѣколко пжти Леонарда, сетне водата я приподигнала и превърнала съ глава напредъ. Тя полетѣла надолу, въ водовъртежа.

Видѣли ги отъ брѣга и силно циганинъ,

И никой въ нищо не могълъ да упрѣкне Александра. Веслото му се счупило; той не билъ виновенъ, нещастие се случило.

Тази история ми разказа смятъ Александъръ въ крепостта Акерхусъ, кжде той бѣ затворенъ за друго престъпление.

Преведе: Сим. Мариневъ